

Den Haag, 19 juni 2018

De vaste commissie voor Financiën heeft mij gevraagd te reageren op de brief van J.G.S. H. van 26 januari 2018 over belasting inzake besluit bijstandverlening zelfstandigen (Bbz).

In deze brief wordt verwezen naar de uitspraak van Gerechtshof Den Haag van 5 april 2017 (ECLI:NL:GHDHA:2017:953) in een procedure over de juistheid van het door de inspecteur voor het jaar 2014 vastgestelde toetsingsinkomen voor de toeslagen. Als onderdeel van dat toetsingsinkomen had de inspecteur een in 2014 door UWV aan de belanghebbende ten onrechte toegekende WW-uitkering als genoten loon in aanmerking genomen. De terugbetaling van deze uitkering door de belanghebbende aan UWV heeft begin 2015 een aanvang genomen.

Het Hof oordeelde in deze zaak het hoger beroep van belanghebbende gegrond omdat het loon uit de betreffende uitkering geen deel uitmaakt van de naderhand – conform de ingediende aangifte- aan hem opgelegde voorlopige aanslag inkomstenbelasting over 2014 en het daarbij vastgestelde verzamelinkomen. En dat – kort gezegd – dit verzamelinkomen bepalend dient te zijn als het gaat om het voor het recht op toeslagen in aanmerking te nemen toetsingsinkomen over 2014.

J.G.S. H. stelt dat met deze uitspraak veel rechtszaken tegen de Belastingdienst zullen worden gewonnen die betrekking hebben op het toetsingsinkomen van mensen die een Bbz-uitkering hebben gekregen, naar ik begrijp omdat uit deze uitspraak volgt dat de Belastingdienst in die gevallen ten onrechte deze uitkering niet als inkomen beschouwt in het jaar waarin deze feitelijk is genoten.

Ik deel deze mening echter niet. In de betreffende zaak heeft de inspecteur zich op het – naar mijn mening juiste- standpunt gesteld dat de ten onrechte toegekende WW-uitkering op grond van de Wet op de loonbelasting 1964 geacht wordt wel te zijn genoten op het moment waarop die is uitbetaald. En dat om die reden de uitkering terecht onderdeel vormde van het voor de toeslagen in aanmerking te nemen toetsingsinkomen over 2014. De uitkering die belanghebbende ten onrechte uitbetaald heeft gekregen en moet terugbetalen leidt in het jaar van terugbetalen tot in aanmerking te nemen negatief inkomen. Het Hof Den Haag is op dit standpunt in zijn uitspraak niet ingegaan maar heeft alleen geoordeeld dat het bij de voorlopige aanslag over 2014 vastgestelde verzamelinkomen welke aanslag er ten tijde van de hogerberoepsprocedure lag, bepalend is voor het toetsingsinkomen. Niet meer en niet minder.

De vergelijking met de gang van zaken rond de Bbz-uitkeringen gaat naar mijn mening niet op omdat het karakter van de Bbz-uitkering verschilt van andere uitkeringen zoals WW-uitkeringen. Typerend voor de Bbz is dat deze bijstand eerst in de vorm van een lening wordt verstrekt en dat de gemeente pas na afloop van het jaar waarin de lening is verstrekt beslist of de lening het karakter van een lening behoudt en moet worden terugbetaald of dat de lening wordt omgezet in een gift. In het eerste geval zijn er fiscaal gezien geen gevolgen maar in het tweede geval wel, omdat pas na de omzetting van de lening in een gift er sprake is van een echte uitkering met de fiscale gevolgen van dien.

Met betrekking tot het verzoek van de vaste commissie ook in te gaan op de stand van zaken omtrent de uitvoering van de motie van het lid Omtzigt c.s. (Kamerstuk 34 785, nr. 49) verwijs ik naar mijn Kamerbrief uitvoering motie compensatieregeling Bbz van 8 juni jl. (Kamerstuk 34 785, nr. 90).

De Staatssecretaris van Financiën,
M. Snel